

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/45/2012
Identifikačné číslo spisu:	6912010061
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:6912010061.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí v Bratislave dňa 18. júla 2012 v trestnej veci obvineného V. D. pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 4, ods. 5 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 22T 34/2007, o dovolaní, ktoré podal obvinený V. D., zastúpený obhajkyňou Mgr. Vierou Kadášovou, advokátkou v Rimavskej Sobote, proti rozhodnutiu Okresného súdu Rimavská Sobota, zo dňa 7. marca 2012, sp. zn. 1Pp 5/12, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 18. apríla 2012, sp. zn. 4Tos 22/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného V. D. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo dňa 7. marca 2012, sp. zn. 1Pp 5/12, rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. žiadosť obvineného V. D. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec, zo dňa 25. marca 2008, sp. zn. 22T 34/07, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. júla 2008, sp. zn. 2To 163/08, v trvaní 7 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 5 Tr. zák., sa zamietla.

Proti tomuto uzneseniu obvinený podal sťažnosť, ktorú Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 18. apríla 2012, sp. zn. 4Tos 22/2012, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ako aj jemu predchádzajúcemu uzneseniu Okresného súdu v Rimavskej Sobote, sp. zn. 1Pp 5/12, podal obvinený V. D., prostredníctvom svojej obhajkyne, dovolanie, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom právnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v ňom uviedol, že od času, ako nastúpil výkon trestu, bol vždy len disciplinárne odmenený

(14-krát), z jeho hodnotenia vyplýva, že preukázal splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, má dobré rodinné zázemie, čo je predpokladom, že po návrate z výkonu trestu sa obvinený začlení do normálneho života. Taktiež uviedol, že hoci je vo výkone trestu odňatia slobody, škody, ku ktorým bol zaviazaný na úhradu, buď už zaplatil, alebo má uzavretú dohodu o splátkach, ktorú aj dodržiava. Poukázal aj na rozhodnutia súdov, konkrétne rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 8C 20/09, zo dňa 22. marca 2010, rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 17C 32/09, zo dňa 16. marca 2010 a rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 11C 25/09, zo dňa 14. novembra 2011, z ktorých vyplýva, že výška náhrady škody, ktorú si pozostali uplatnili bola znížená z titulu spoluzavinenia zo strany nebohých a poškodeného. Navrhol preto, aby Najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona a aby predmetné rozhodnutia napadnuté dovolaním zrušil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného v zmysle § 376 Tr. por. uviedol, že podľa jeho názoru dovolanie podľa § 368 ods. 1 Tr. por. proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný poriadok nepripúšťa; navrhol preto, aby Najvyšší súd podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené primárne podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Tr. por. na začatie dovolacieho konania, a to predsedom senátu (§ 378 Tr. por.), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b/ Tr. por.), pričom ide o vadu neodstrániteľnú.

V zmysle § 368 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (s poukazom na ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por.) dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371 Tr. por.

V zmysle § 368 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (s poukazom na ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por.) sa rozhodnutím podľa § 368 ods. 1 Tr. por. rozumie:

- a./ rozsudok alebo trestný rozkaz,
- b./ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c./ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d./ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e./ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f./ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g./ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h./ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obvinený (osoby oprávnené v jeho prospech podať opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Tr. por.) ako aj generálny prokurátor sú oprávnenými subjektmi na podanie dovolania v zmysle § 369 ods. 2 Tr. por. len pre vyššie zmienené rozhodnutia. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritórne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok. Za takéto rozhodnutie (teda rozhodnutie vo veci samej) nemožno považovať rozhodnutie o zamietnutí žiadosti obvineného V. D. o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné nemeritórne rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych

otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Trestný poriadok však pripúšťa v tomto smere aj určitú výnimku, ktorá sa týka ministra spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por. podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z vyššie uvedeného potom vyplýva záver, že dovolanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je síce prípustné, ale jedinou oprávnenou osobou na podanie predmetného dovolania je v takomto prípade len minister spravodlivosti Slovenskej republiky.

Najvyšší súd preto, na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci dovolanie obvineného V. D. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.